

عنوان مقاله:

سبک شناسی رسایل خواجه عبدالله انصاری

محل انتشار:

فصلنامه فنون ادبی، دوره 6، شماره 1 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

تقی اچیه - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه اصفهان

آزاده پوده - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

در این مقاله به سبک شناسی چند رساله برگزیده از خواجه عبدالله انصاری پرداخته شده است. توجه به ویژگی های سبک شناختی در سده اخیر در میان ادیبان و سخنوران اهمیت فراوانی دارد؛ چراکه سبک ادبی هر نویسنده نمایانگر طریق به تصویر کشیدن اندیشه سخنور و کلید گشایش اسلوب بیان او در افاده معنا به ذهن مخاطب است. نوع الفاظ و ترکیب ها و جمله بندی ها و طرز تعبیر معانی از مولفه های اساسی سبک ادبی است. خواجه عبدالله انصاری، از مشاهیر عرفان و ادب فارسی، تالیفات متعددی دارد که شایسته تجزیه و تحلیل سبک شناختی است. بدین منظور، اسلوب های وی در نگارش آثار تعلیمی صوفیانه بررسی شد، به خصوص در پنج رساله کنزالسالکین، واردات، دل و جان، هفت حصار، قلندر نامه که سرمشق پیدایش آثار پس از آن بوده اند. آهنگین بودن، بسامد بالای جمله های عربی، تلمیح، تناسب، تکرار، تشبیه، استعاره مکنیه و کنایه از برگزیده ترین آرایه های مورد توجه اوست و نیز به دلیل خطیب بودن خواجه، غرض ثانویه هشدار و ارشاد در آثار او غالب است و از نظر کمیت در سطح زبان، وی تمایل به اطناب غیرممل دارد تا ایجاز

کلمات کلیدی:

خواجه عبدالله انصاری، رسایل، سبک شناسی، سطح زبانی، سطح ادبی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1208053>

